

LA VIOLÈNCIA COM A FORMA DE PROTESTA DAVANT L'ACTUAL CRISI

*Proposta teòrica sobre el rerefons dels esclats de violència derivats de
l'empresonament de Pablo Hasél vinculats a les condicions actuals de la joventut*

INTRODUCCIÓ

En els darrers anys a Catalunya, les **noves generacions** han crescut liderant un seguit de nous **esclats de ràbia no organitzada**. Malgrat ser qüestió d'anàlisi en l'esfera pública, no hi ha moltes síntesis acadèmiques sobre els rerefons d'aquests esclats. Aquest treball pretén fer una **proposta teòrica** a partir dels aldarulls derivats de l'empresonament de Pablo Hasél.

METODOLOGIA

Selecció de **fonts audiovisuals** que retraten la totalitat de les quatre nits amb desordres públics més destacables posteriors a l'empresonament del cantant. **Entrevistes i declaracions** dels manifestants al llarg d'aquella setmana.
Caricaturització del perfil, simbologia, crits i cànctics, desenvolupament dels fets i discurs al voltant dels aldarulls.

PROPOSTA TEÒRICA

CRISI DE L'ESTAT DEL BENESTAR

Les dues crisis d'aquest segle són part del mateix, la **lleï de la tendència decreixent de la taxa de guany**, per la qual s'estableix que la dinàmica de generació de beneficis per la qual es regeix el capitalisme, topa amb certs límits en la tecnificació constant. Aquest fet posa contra les cordes l'Estat (Muro; Vidal, 2017), que fins ara havia sigut **garant d'una quantitat de serveis** i mínims que garantien certa estabilitat al conjunt de la població, però ara **no és capaç de fer-hi front**.

NOU CICLE POLÍTIC

Trobem diferències significatives respecte al **cicle del 15M**, on es desenvolupa una clara organització assembleària que desenvolupa un seguit de **demandes dirigides a l'Estat**. Atribuïnt la crisi a una mala gestió de la riquesa, es pretén tornar a la tendència anterior a la crisi (Delgado, 2016). Ara però aquest **context ha canviat**. La nova **generació de les dues crisis**, no coneix la “cara amable del capitalisme” i no existeix la possibilitat de revertir l'actual tendència.

EFFECTES

Es genera entre el jovent un **rebuig explícit al sistema**, perquè es veu limitacions en aquest que tenen efectes materials en un propi i el seu entorn. S'acaba assumint el mateix sistema com un **enemic**.

Aquests efectes es donen sobretot en el **jovent de classe mitjana**, que és el bloc social amb més tendència a participar en protestes polítiques.

IMPOSSIBILITAT DE CANVI

S'assumeix que **ningú té possibilitat de canviar l'estat actual de les coses**. Les formes normalitzades de protesta s'entenen com a ineficaces i, per tant, n'apareixen de **noves** (Ballesté, 2023) S'entén que és el mateix sistema el que aboca a l'estat actual i, per tant, la manifestació acaba sent implícitament contra aquest. **Les demandes perden sentit**.

EL RECURS DE LA VIOLÈNCIA

Apareixen els **esclats de ràbia no organitzada**, que són en última instància una **esmena a la totalitat**, una forma de mostrar el rebuig a un model de societat i les seves múltiples formes i conseqüències. Les recerca de victòries momentànies causant danys a la policia, les empreses o les institucions de l'Estat, substitueixen la possibilitat d'aconseguir demandes a llarg termini, **la violència esdevé finalitat en si mateixa**. La protesta es converteix en un **acte d'autodefensa del jovent**, un crit de la desesperança d'un bloc que assumeix l'empitjorament de les seves condicions materials.

BIBLIOGRAFIA

Ballesté, E (2023). *Expresiones políticas juveniles en el espacio público: descontento, revueltas y disturbios en Barcelona*. A En conflicto: experiencias, prácticas y formas de gestión de lo urbano (pp. 249-270). Icaria.
Delgado, Manuel (2016). *Ciudadanismo: la reforma ética y estética del capitalismo*. Catarata, Barcelona.
Muro, D.; Vidal, G (2017). *Political mistrust in southern Europe since the Great Recession*. A: Mediterranean Politics, vol. 22, núm. 2, p. 197217. <https://doi.org/10.1080/13629395.2016.1168962>.

TREBALL COMPLET

